

som Følge af vore Synder, saa har han Ansvar for den slette Regjering.

Winther: Det er en Udtalelse fra den ærede Conseilspresident om, at han fandt sig nødt til at gjøre en Bemærkning om en fremkommen Ytring, for at han ikke skulde synes ved sin Raushed at godkjenne den Ytring, det er denne Udtalelse, der nøder mig til at begjære Ordet over for den ærede Conseilspresident, idet han sagde, at Rigsdagen var forpligtet til at vedtage en Finantslov. Dette benegter jeg paa det Bestemteste; det er efter min Mening aldeles at tilintetgjøre den Frihed, som vi have til at tage Beslutning her, overensstemmende med vor Overbevisning om, hvad der er tjenligt for Landet. Det skulde altsaa være umuligt for noget Ting at negte en Regjering, til hvem den havde Mistillid, Midler til at føre Regjeringen. Dette forekommer mig at stride aldeles imod Forsfatningens Begreb, for saa vidt det skal være en fri Forsfatning med fuldstændig Frihed i Beslutningerne for de to Ting. Derfor har jeg været nødt til for mit Vedkommende at begjære Ordet for denne korte Bemærkning, for at den ærede Minister ikke skulde komme til at tro, at en saadan af ham udtalt Anskuelse skulde kunne billiges af alle her Tilstedeværende. For mig var det vigtigt ikke at lade dette staa uimodsagt.

Formanden (K r a b b e): Der er endnu indtegnede 4 Talere; jeg skal derfor afbryde Forhandlingerne her og beramme et nyt Møde til imorgen Middag Kl. 1. Dagsordenen vil da være:

Fortfættelse af 1ste Behandling af:
Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31 Marts 1878.

Mødet havet Kl. 5.

Ser og tyvende Møde.

Onsdagen den 7de November, Kl. 1.

Sekretæren, Berntsen, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underkreven.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortfættelse af 1ste Behandling

af: Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31ste Marts 1878.

Sag: I to samfulde Dage have vi nu hørt det ærede Flertals forskellige Talere udtale de stærkeste Fordømmelsesdomme om den høie Regjering og dens hele Færd, om Regjeringens Tilhængere og om Tillidsadserne, ja endog Hurraraabene fra denne Side ved forskellige Leiligheder, og disse Fordømmelsesdomme ere ikke udtalte som individuelle Anskuelser, om hvis Rigtighed der kunde være forskellige Meninger, men de ere udtalte som aldeles utvivlsomme, saaledes at der ikke kunde tænkes at være nogen anden Mening tilstede. Naar man nu alligevel har en aldeles modsat Mening, gjødet et sært Indtryk at høre slige Domme udtalte med saa afgjørende Bestemthed, og ikke høre en eneste Stemme opløste sig mod dem. Man befinder sig under et Mærkerdt, hvorunder man gjerne vilde røre sig og ikke kan, og paa den Maade har det ærede Flertal tiltoungtet sig en Slags taus Undertastelse for den kjære Husfreds Styld; men det gaar til en vis Grændse, og jeg tilstaa, at under de foregaaende Møder har det ærede Flertal adskillige Gange overskredet denne Grændse. — Naar saaledes det ærede Medlem for Sors Amts 2den Valgfreds (Alberti) igaar uttrede, at han gad vide, om der var Noget i denne Sal, der vedkjendte sig, at Regjeringen ved Udtæbelsen af den provisoriske Finantslov havde været i Overensstemmelse med Grundloven, saa har jeg allerede gjentagne Gange udtalt min Anskuelse herom, og jeg skal dertil kun føie, at efter min fulde Overbevisning have vi aldrig haft nogen Regjering, der mere oprigtig og trofast har villet værne om Grundloven end den nuværende. Det er min fulde Overbevisning. Naar den ærede Ordfører udtalte, at kun Rigsdagsmanden fra Sæby og jeg vare Regjeringens eneste Tilhængere, er det nu en af disse eiendommelige Maader at yttre sig paa, som er bekjendt hos den ærede Ordfører, thi han maa vide, at de 70—80,000 Vælgere, som underskrevede Adressen til Regjeringen efter Udtæbelsen af den provisoriske Finantslov, er et lige saa stort Antal som det, de andre Herrer styldte deres Sæde i denne Sal. Og naar der fra et æret Medlem her i Nærheden kom det Tilraab: „Molboerne“, hvad vi ofte have hørt, er det en Ringegættelse mod et saa stort Antal af Vælgere, og De Herrer afgive derved Vidnesbyrd om, hvorliden Berettigelse de have til at gjøre deres Sag sælles med Folkets, thi naar de stille sig saa skarpt i Modsetning til den store Del af Folket, som ikke deler deres Anskuelser og ikke ville virke for at fremme deres politiske Planer, kunne de ikke optræde med Sandhed og tale i Folkets Navn. Der blev ligeledes af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Hørup)